

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 109:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af vederlag for folkevalgte politikere m.v. (10 pct.s nedsættelse af vederlag, afskaffelse af folketingsvederlag til ministre, der ikke er folketingsmedlemmer, og afskaffelse af særpensioner).

Af Poulsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 14/2 85).

Formanden:

Må jeg bede om ro i salen! Mødet fortsætter.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Palle Simonsen):

Beslutningsforslaget svarer nøje til det forslag, som fremskridtspartiet fremsatte sidste år og forrige år, hvor forslaget blev afvist af regeringen og stort set alle partier. Til forslagens pkt. 1 om, at vederlagene til ministre, folketingsmedlemmer, borgmestre og kommunale og amtskommunale udvalgsformænd nedsættes med 10 pct., skal jeg kun sige, at vederlagene til disse folkevalgte politikere jo reguleres efter samme regler som de for tjenstemandslønninger gældende.

Formanden:

Vi må have mere ro i salen, og det gælder både til højre og venstre.

Finansministeren (Palle Simonsen):

For så vidt angår vederlæggelsen af kommunalpolitikere kan jeg særligt henvise til indenrigsministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1621, stillet af folketingsmedlem hr. Poulsgaard den 31. august 1983. Politikeres vederlag følger den almindelige indkomstudvikling i samfundet, og der er efter regeringens opfattelse ikke fremlagt noget, der kan danne grundlag for en ændring af dette princip, ligesom der heller ikke kan være grundlag for en nedsættelse af vederlagene med 10 pct.

I pkt. 2 foreslås det som i de tidligere forslag, at ministre, der ikke er medlemmer af folketinget, ikke fremtidig til ministerlønnen

får et tillæg svarende til grundvederlaget til folketingsmedlemmerne.

Som nævnt ved de tidligere behandlinger af tilsvarende forslag kan der næppe drages en så skarp sondring mellem funktionen som folketingsmedlem og som minister, at det kan være rimeligt med en lønnedgang som den foreslåede.

En gennemførelse af fremskridtspartiets forslag vil nødvendiggøre en revision af ministervederlagets størrelse, der naturligvis altid kan diskuteres, men som – også set i sammenhæng med embedsmændenes lønniveau – klart er fastsat under hensyn til, at en minister typisk tillige oppebærer folketingsvederlag.

Pkt. 3 i beslutningsforslaget er en genfremsettelse i uændret form af det i folketinget i 1982 afviste forslag om, at folkevalgte ikke skal have anden alderspension end den almindelige folkepension. Også det afviser vi, og jeg skal til slut sige, at regeringen således ikke kan støtte nogen af de elementer, der er indbygget i fremskridtspartiets forslag.

J. K. Hansen (S):

For syvogtyvende gang – for nu at blive i fremskridtspartiets egen sprogbrug – har hr. Poulsgaard fremsat sit forslag om nedsættelse af vederlaget for folkevalgte politikere, og eftersom forslagens tekst også denne gang er en direkte afskrift af tidligere fremsatte forslag, skal jeg ikke bruge folketingets tid på at kommentere denne, men henvise til, hvad vor ordfører har sagt ved tidligere lejligheder.

Men jeg skal tilføje, at alle i dette ting jo ved, at hr. Poulsgaard og hans fremskridtsparti har én hensigt med forslaget, nemlig at slå politisk mønt af det og på en utiltalende måde i befolkningens øjne nedgøre det arbejde, folkevalgte politikere udfører. Det står vi i socialdemokratiet selvfølgelig ikke model til, og det gør befolkningen heller ikke. De har for længst luret hr. Poulsgaards og hans partifællers metoder til at hente billige politiske stik hjem.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Man plejer at sige, at alle gode gange er tre. Det er fremskridtspartiet ikke tilfreds med, så for fjerde gang fremsætter de dette forslag i omtrent enslydende form.

[Karen Thurøe Hansen]

Jeg vil gerne henholde mig til finansministerens svar til hr. Poulsgaard. Vi afviser fra den konservative folketingsgruppes side.

Povl Brøndsted (V):

Jeg tror, jeg har sagt det før, når vi har haft dette forslag til behandling: forslaget fra fremskridtspartiet er et billigt demonstrationsforslag, som i virkeligheden ikke tjener andet formål end at yppe den utilfredshed eller surhed, der kan være over for visse grupper af folk i det politiske arbejde.

Det ligger helt klart, hvordan folkettinget har indplaceret sine vederlag, og disse vederlag bliver helt fast reguleret. Der er ingen, der selv kan tage af posen, selv om man er medlem af folkettinget.

Niveauet er jo blevet diskuteret meget i de seneste måneder, men det er altså, hvor det er, og det er jo ikke det, der skal debatteres her. Derfor er det egentlig lidt mærkværdigt, at fremskridtspartiet vil komme med denne demonstration år efter år efter år vel vidende, at det ikke er et forslag, der finder forståelse. Herinde ville vi nærmest føle, at det var at gøre tingets medlemmer en bjørnetjeneste i henseende til almindelig respekt, hvis vi sagde, at vi lige så stille kunne skære ned her, og det ville også være helt ufatteligt i befolkningens øjne, hvis man virkelig begyndte på sådan noget, der i virkeligheden ikke er noget, men som skulle se ud, som om det var noget.

Jeg synes, forslaget viser, at fremskridtspartiet er i nød. Det skal komme med noget, som måske kan give nogle billige point, men jeg tror, pointene er færre og færre, også i den slags demonstrationer.

Tommy Dinesen (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Agerschou, er forhindret i at være til stede, skal jeg hermed fremføre SFs synspunkter på området.

Nok en gang har fremskridtspartiet fremsat sit forslag om nedsættelse af vederlag for folkevalgte politikere, og nok en gang må SF afvise det. Der kan være problemer, som vi gerne i anden sammenhæng vil være med til at tage fat på, f.eks. en yderligere sanering af de enkelte ben, politikerne kan have, samt aflønningen af de ministre, der ikke er medlemmer af folkettinget, men det kan ikke ske på grundlag af fremskridtspartiets forslag.

Når det er sagt, vil jeg herefter gerne belønne den ihærdighed, hvormed fremskridtspartiet fremsætter det samme forslag igen og igen. Med den begrundelse vil vi godt medvirke til en forsøgsordning, hvor fremskridtspartiets medlemmer f.eks. i en periode af 2 år får nedsat deres lønninger med 10 pct.

Man kunne så tilføje, at der jo også findes folk inden for fremskridtspartiet, der har en masse biindtægter i forvejen. Og hvis det var sådan, at fremskridtspartiet ville gå med til den af SF skitserede måde at afvise forslaget på, kunne man jo gøre det, at man gav dem pulje f.eks. til iranske flygtninge eller andre, der har behov for pengene.

Lone Dybkjær (RV):

Man kunne have betvivlet, at der ville være kommet noget nyt frem under denne debat, men det gjorde der altså.

I øvrigt skal jeg på det radikale venstres vegne afvise forslaget. Vi mener, at der er grund til at se på vederlagene, men ikke just på den facon, som fremskridtspartiet angiver.

Nør Christensen (CD):

Jeg holder meget af genbrug, især når det kan bruges til noget godt, noget konstruktivt og noget fornuftigt. Men jeg må desværre skuffe hr. Poulsgaard med at sige, at det genbrugsforslag, som fremskridtspartiet her har fremsat, og de tre punkter, som det er delt op i, kan vi ikke tilslutte os fra CDs side.

Tværtimod ville jeg være mere end parat til at gå den stik modsatte vej. Jeg ville ikke nøjes med 10 pct. i den forbindelse, men gerne gå op på et procenttal, der måske ligger væsentligt over. For kendsgerningen er jo, at et folketingsmedlem får en timeløn, der ligger væsentligt under, hvad man ville være bekendt at byde, jeg havde nær sagt alle mulige andre steder. Hertil kommer, at et forslag som dette nationaløkonomisk ikke betyder noget som helst.

Så ved jeg godt, at jeg bliver nødt til at foruddiskontere, at hr. Poulsgaard vil sige, at det betyder noget psykologisk. Det tror jeg ikke det gør, tværtimod. Man skal gå den stik modsatte vej. Jeg har en meget klar forventning om, at jo større løn man tilbyder, jo bedre er den arbejdskraft, man får til tinget.

Lenger (VS):

[Lenger]

Man kan jo altid diskutere, hvad rimelighed er, når der er tale om løn og om vederlag, og det kommer selvfølgelig også lidt an på, hvad man vil med lønnen og vederlaget.

Der kunne være to synspunkter. Det ene synspunkt er, at man vil motivere bestemte mennesker til at gå ind i politisk arbejde og blive medlemmer af folketinget, og det andet synspunkt kunne være, at man ville forhindre, at der opstår en speciel gruppe af levebrødspolitikere, der ser det som et mål i sig selv at blive herinde – det er det synspunkt, som VS har. VS mener, at folketinget ikke skal bestå af eksperter, men tværtimod skal være et bredt og meget forskelligt udsnit af befolkningen.

Men vi kan ikke være med til at diskutere problemstillingen på baggrund af fremskridtspartiets forslag. Vi har en del sympati for fremskridtspartiets idé om at begrænse mulighederne for at få årelange pensioner, bl.a. for tidligere ministre, pensioner, der ikke modsvarer noget reelt arbejde, i hvert fald ikke længere. Men når det er sagt, kan vi ikke være med til at diskutere på fremskridtspartiets grundlag.

En af de ting, jeg gerne vil fremhæve som noget, vi synes er vigtigt at få set på i forbindelse med aflønningen af folketingets medlemmer, er de forskellige aftrædelsesordninger. Det er ikke alle, der er så heldige som f.eks. jeg: at være tjenestemand på orlov og bare kunne vende tilbage til et job. Det er der andre der ikke kan. Først og fremmest kan det være lige præcis det, der er årsagen til, at bestemte mennesker ikke går ind i politisk arbejde og ikke lader sig vælge til folketinget, nemlig at man er nødt til at sige sit job op og ikke kan være sikker på at få det igen. Det er en ting, som for os er meget vigtigt at få undersøgt nærmere, og det vil vi gerne være med til at se på, men det bliver tilsyneladende ikke i forbindelse med fremskridtspartiets forslag.

Vi afviser derfor den slags platheder, som forslaget er udtryk for. Jeg vil gerne tilføje, at det jo er det syvende forslag, fremskridtspartiet fremsætter i denne folketingssamling. Hvis vi ser bort fra lovforslaget om frit bådeoplæg, som jeg ikke ved hvad talte til, så er de andre forslag jo f.eks. forslag om ændringer af udlændingeloven, forslag om at sende fremmedarbejderne hjem og forslag om en rigsretssag, alle sammen forslag, der har det

til fælles, at de taler til det dårligste i folk, taler til racisme, til det, man kalder den indre svinehund, og i dette tilfælde taler til den lille misundelse. Så dette forslag om at nedsætte folketingsmedlemmernes løn er en plathed. Det er tilsyneladende ikke noget tilfælde, det er snarere en livsstil fra fremskridtspartiets side, og det er grunden til, at vi afviser det.

Jeg vil kun tilføje den ene ting, at vi i sidste folketingssamling dog blev beriget med et enkelt forslag fra fremskridtspartiet, nemlig lovforslaget om at ændre loven om borteblevne. Det mangler vi i denne folketingsamling, og det kunne der være god fornuft i at få genfremsat, idet vi da forhåbentlig kunne få brug for det.

Poulsgaard (FP):

Fremskridtspartiet, de er nogle grimme karle! Det er fortvivlende, at der er mennesker, der i det hele taget stemmer fremskridtspartiet ind i folketinget, det er simpelt hen en skamplet på folkestyret!

Jeg fik ikke ret meget at sige tak for. Jeg fik en lille smule at takke VS for, i hvert fald første del af indlægget. Jeg vil gerne sige til hr. Tommy Dinesen, at kan han få gennemført den lovændring, at fremskridtspartiet kan gå 10 pct. ned i løn, så gør vi det naturligvis gerne. Vi stemmer for det lovforslag, når det foreligger, og vi vil godt hjælpe ved udarbejdelsen, hvis det skulle knibe med lidt bistand.

Men hvem er det så, der er skyld i, at dette lovforslag kommer frem? Det er f.eks. finansministerens parti. Et af de nyvalgte medlemmer, hr. Flemming Hansen fra Vejle, lægger ud med brask og bram og siger, at det er elendigt betalt at være folketingsmand, og at man mindst skal have 50.000 kr. lagt oven i lønnen. Det er straks blevet fulgt op af hele koret, der hyler med: ja, uha, hvor er vi dårligt lønnede, vi skal have noget mere i lønningsposen.

Det er somme tider beskæmmende at stå på denne talerstol, der jo egentlig skulle være folkets talerstol, for de protester mod dette forslag, der kommer fra de andre partier, har ikke folket med sig. De, der har fulgt med i de avisindlæg, der har været, siden debatten startede, vil vide, at der er en bred folkelig forståelse for, at folketingsmænd går i spid-

[Poulsgaard]

sen på dette område. Den samme finansminister og regering står her og siger, at der overhovedet ikke er råd til lønstigninger, at vi skal have en nul procents stigning – og der er så afgjort fornuft i, at vi får så små lønstigninger som overhovedet muligt på det private arbejdsmarked, ja i det hele taget på overenskomstområdet nu; det er vi enige i. Men vi burde være så meget solidariske med den danske befolkning, at vi siger, at vi, der har bragt landet ud i uføre, nu må give en håndsrækning og et håndslag til alle de andre grupper i samfundet.

Hr. Nør Christensen har fuldstændig ret i, at det ikke er den store nationaløkonomi, der ligger i dette forslag. Men der er en psykologisk effekt i, at der var én eneste gang, da de folkevalgte gik den anden vej. I de år jeg har siddet i folketinget, har jeg i hvert fald forhindret, at lønnen til folketingsmedlemmer er steget. Finansministeren har ret i, at der kun har været den procentvise stigning, det er korrekt. Hvis ikke fremskridtspartiet havde været, tror jeg, at lønnen havde været meget, meget højere, end den er i dag.

Til alle dem, der sværger til, at vi skal have meget mere i løn, fordi vi skal have fat i de kvalificerede, vil jeg sige, at jeg næsten vil æde min gamle hat på, at de, der siger det, selv ville mene, at de alle sammen var kvalificerede til at søge genvalg, uanset om vi satte lønnen op med 100.000 kr., 150.000 kr., eller hvor meget vi satte den op. Man kan da lade være med at opstille, hvis man ikke er tilfreds med lønnen.

Det er jo lidt fantastisk, at en regering, som bliver beskyldt for at nedskære mange steder, ikke vil være med til at nedskære dér, hvor det gør mindst ondt. Hvad retfærdighed er der i, at fordi man har været borgmester i 4 år, så skal man have pension resten af livet? Hvis en mand eller en kvinde er så dygtig, at de kan udfylde en borgmesterpost, så skulle man også tro, at de var så dygtige, at de kunne tjene lønnen bagefter. Det kan ikke være rimeligt, og det er en uanstændighed mod folkepensionisterne, mod de fattige – ja, vi har ikke fattige, det er nok et forkert udtryk at bruge, for de er vel ikke fattige i den forstand, men mod de dårligt stillede.

Så siger finansministeren, at det er meget rimeligt, at en minister, der ikke er medlem af tinget, også får en folketingsløn, for den minister udfører det samme arbejde. Ja, er

det nu helt sikkert, at han udfører det samme arbejde? En minister, der ikke har en kreds at passe, har vel ikke det samme arbejde som den minister, der har en folketingskreds, han skal passe samtidig. Jeg synes også, at det er en uskik at lønne folk for arbejde, de simpelt hen ikke udfører. Vi kan diskutere ministerlønninger, men det skal være for ministerarbejde. Det skal i hvert fald ikke være løn for arbejde, de ikke udfører.

Og dette med, at folketingsmedlemmer skulle have meget større pension end andre dødelige, den dag de når pensionsalderen, er simpelt hen også en uskik.

Så skal vi igen høre om de mange, mange timer, vi arbejder herinde, og den elendige timeløn, vi har. Vi er 179 herinde. Jeg aner ikke da blankt, at der blandt mine 178 kolleger er nogle, der får en lille timeløn, for de udfører virkelig mange timers arbejde, men der er så sandelig også mange, der får en høj timeløn for det arbejde, de udfører, og det ved vi jo godt, hvis vi skal være ærlige.

Hvad har vi ikke af andre goder? Hvad med at gå i Det kgl. Teater gratis? Hvad med at gå på travbanen, i cirkus, på galopbanen? Hvad med alle rejserne? Der er et udvalg, der lige er kommet hjem fra London, og som var derovre at more sig i 8 døgn på skatteydernes regning. Vi ved jo, at vi har alle disse gratis goder, så sammenholder vi alt dette, er vi absolut blandt de aller mest privilegerede i dette samfund.

Det er ikke fremskridtspartiet, der har fremprovokeret dette forslag. Det var de andre, der begyndte at snakke om, at vi nu skulle have mere i løn, og så var vi altså nødt til at slå backgearet i. Men hvorfor? Når nu lønnen er så elendig herinde og I er så sikre på, at det bare er billigt poppladder, og hr. Povl Brøndsted endda sagde, at vi overhovedet ingen point scorer på det, og hvis man er så sikker på, at man har befolkningens store flertal bag sig, hvorfor fremsætter man så ikke lovforslag om, at man ønsker, at vi skal have 50.000–100.000 kr. mere i løn? Nej, det tør man ikke, for man ved inderst inde, at fremskridtspartiet har ret: det kan vi ikke byde befolkningen. Alene af den grund har dette beslutningsforslag da absolut en psykologisk effekt og en gavnlig effekt. Vi får bremset folketingslønningernes

[Poulsgaard]

stigning. I en krisesituation burde vi, der bærer de gyldne kæder, gå i spidsen.

Endnu en gang en lille smule tak til VS, stor tak til SF, hvis de kan gennemføre det, som hr. Tommy Dinesen sagde. Vi skal hjælpe med det.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Jeg synes nok, at ordføreren for forslagsstillerne er noget grov. Det er en meget, meget billig måde at tage kegler på, og jeg vil gerne have lov til at spørge: hvad kender hr. Poulsgaard egentlig til, hvor meget de enkelte medlemmer arbejder herinde? Det er jo ikke alle, der går til pressen, bare man nyser. Som regel – og jeg er en af dem, der har været her igennem mange år, også om aftenen – mødes vi måske lige og ser TV-A, men ellers er salene som blæst hernede, men de røde lamper lyser, og masser af folketingsmedlemmer sidder og arbejder om aftenen, normalt mere end en 12 timers arbejdsdag, flittige for at gøre det så godt for borgerne som muligt.

Hr. Poulsgaard siger, at vi sagtens kunne sætte lønningerne 10 pct. ned, at vi har mange fordele. Ja vel, der står 20 pladser til folketingsmedlemmerne hver dag i Det kgl. Teater. En eller to bliver benyttet, højst, for vi har ikke tid til det. Og må jeg så lige have lov til at sige til hr. Poulsgaard: hvis forslaget fra fremskridtspartiet er udtryk for fremskridtspartiets indsats i folketingset, må jeg sige, at forslagsstillerne har været meget milde med 10 pct.; vederlaget skulle nedsættes meget mere. (*Munterhed*).

Poulsgaard (FP):

Fru Karen Thurøe Hansen kunne jo prøve at holde den samme tale ude i forsamlingshusene. Jeg er ikke så sikker på, at hun så fik fremkaldt den samme latter.

Jeg respekterer fru Karen Thurøe Hansen. Jeg har efterhånden også været herinde i mange år, og jeg kender også den forskellige arbejdsindsats, der ligger i de forskellige grupper. Vi er ikke alle sammen lige flittige. Der er heller ikke lige meget bud efter os, og der er også nogle, der har større ambitioner end andre. De, der har ambitioner, der vil frem i forreste led, de må slås lidt mere. Ja men vi kender alt det dér. Jeg sagde jo også, at der var nogle, der fik en virkelig lille timeløn, ligesom jeg også sagde, at der så sande-

lig også var nogle, der fik en stor timeløn, uanset at vi alle sammen er ens aflønnet. Men for det store flertal af medlemmerne herinde, vil jeg fastholde, er timelønnen ikke så dårlig sammenlignet med andre timelønnes. Der er da en masse medlemmer herinde, der kan passe job ved siden af; vi har en lang, lang sommerferie, og vi har jo en stabil regering, det påstår regeringen i alt fald, så vi skal hjem til grundlovsdag, så får vi sommerferie helt til den første tirsdag i oktober. Nu skal vi hjem og have nogle ugers påskeferie; vi havde næsten en hel måneds juleferie, som jeg siger tak for; jeg fik lavet andet i den tid. Og sådan kunne man blive ved med at remse op. Det reelle af det hele er, at vi har ca. 100 mødedage om året ud af 365 dage. Om vi så skulle arbejde lidt længere de 100 dage, holder vi nok til det.

Jeg er ked af, at medlemmerne er så tilbageholdende med at diskutere deres eget arbejde og deres lønforhold. Vi er ellers ikke tilbageholdende, når det gælder andre gruppers levevilkår, så skal vi nok diktere dem, men når det er herinde, så afviser man bare fremskridtspartiets forslag. Vi får se, hvordan det går, men vi er her også til næste år, og så kan vi da fremsætte det en gang til.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil bare sige til hr. Poulsgaard, at på grund af tidnød kan vi altså ikke lave et lovforslag, der går ud på, at fremskridtspartiet skal gå 10 pct. ned i løn; så det må det selv lave, men vi vil nok støtte det.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Det er fantastisk, at det parti, der fremsætter flest forslag, der er udgiftskrævende alle sammen, der fremsætter forslag om Afrika og alt muligt andet, og som spilder folketingets tid den ene gang efter den anden, i et sådant spørgsmål ikke har tid. Men vi skal overveje, om vi kan finde ud af at fremsætte forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

[Poulsgaard]

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udvalget for forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om tjenestemandsansættelser ved Bornholmstrafikken.

(Fremsat 13/2 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erenbjerg (S):

Det foreliggende lovforslag – undskyld, hr. minister – er noget makværk. Man kan ikke med respekt for arbejdstagerne bemyndige en minister til umiddelbart at afskedige folk, hvis de ikke ønsker at blive tjenestemænd.

Af andre mangler i forslaget vil vi også påpege følgende: det fremgår af forslaget, at det skal gælde for to af de nuværende færger i Bornholmstrafikken. Hvordan forholder det sig med fremtidige færger, der skal anvendes i denne trafik?

Vi kan have megen sympati for tjenestemandsansættelse i Bornholmstrafikken, dels ud fra ønsket om, at denne livsnerve til øen ikke afskæres i en konfliktsituation – i parentes bemærket: den har ikke været afskåret efter 1973 – dels ud fra, at der faktisk foreligger en aftale fra den 5. december 1977 mellem finansministeriet og tjenestemændenes centralorganisationer om, at Bornholmstrafikken er et tjenestemandsområde. Altså kan vi principielt tilslutte os tankerne, men vi tager afstand fra, at de nuværende overenskomstansatte skal have pistolen for brystet: enten tjenestemænd eller ud!

Grupper af ansatte i Bornholmstrafikken er blevet stillet i udsigt, at der skulle forhandles, inden et forslag som det foreliggen-

de blev fremsat. Det er ikke sket – til stor skuffelse for disse mennesker.

Vi forstår heller ikke, at regeringen her uden nogen forhandling vil tvinge nogle ansatte ind i en bestemt organisation; regeringen har jo hidtil afvist organisationstvang i kollektive trafikskelskaber, ja, man har endog en retssag løbende på dette område.

Vi vil meget nødig bringe regeringen i den situation, at den skal føre retssag mod DSB Bornholmstrafikken og dens ansvarlige minister, og derfor håber vi under udvalgsarbejdet at få belyst, hvor eventuelle merudgifter skal placeres, og i øvrigt vil vor tilslutning til lovforslaget være betinget af, at der kan opnås nogle fornuftige forhandlingsløsninger med de nuværende overenskomstansatte.

Arentoft (KF):

I modsætning til hr. Erenbjerg mener jeg, at dette forslag er et godt forslag. Jeg mener heller ikke, at det af lovens tekst fremgår, at der kun er tale om 2 færger; der er tale om et antal stillinger ved Bornholmstrafikken på tjenestemandsvilkår, og mig bekendt har Bornholmstrafikken 3 færger i sommertiden, idet de også har »Hammershus« med, og det gælder også den. Men jeg er enig i det, der står i fremsættelsestalen, hvor der bl.a. står, at det er af største vigtighed for det bornholmske samfund, der er stærkt afhængigt af den transport af passagerer, post og gods, som statsvirksomheden Bornholmstrafikken udfører. Det er det, det drejer sig om.

Bornholm er afhængig af transporter til og fra øen, både af det, der skal transporteres derover, og af det, der skal føres derfra af produkter, der er fremstillet derovre. Men først og fremmest er Bornholm jo blevet en turistø, og hvis ikke Bornholmstrafikken opretholdes i sommertiden, hvor man jo næsten sejler uafbrudt med de tre færger, der sejler om sommeren, vil der simpelt hen ske så mange fallitter på Bornholm, at det vil være virkelig uhyggeligt. Det er for at sikre trafikken, at man vil tjenestemandsansætte det nødvendige personel i henhold til bemandingsloven, og vi anser det som meget vigtigt, at trafikken opretholdes. Det kan jo ikke gennemføres lige med et snuptag – der skal gennemføres mange og lange og vanskelige forhandlinger, og man skal selvfølgelig også under de forhandlinger finde frem til et ri-